

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2007. jún.–júl.
XII/4. szám

Ára: 270,- Ft

A pozsonyi Lourdes-i barlang kegszobra

*Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Növeld hitemet, reményemet

*Ó, hívők Atyja,
Mindazok üdvössége, kik benned remélnek,
hallgasd meg alázatos szolgád imádságait,
melyeket könyörgő szívvel eléd tár.
Ó, Isten szeretett Fia,
ki méltóztattál Szűztől születni,
fogadd el szívem áldozatát,
te, ki az Atya jobbján ülsz.
Ó, Szentlélek, Lelke mindkettőnek,
te ujj az Isten jobbkezén,
látogasd meg titkon elmémet,
és töltsd be kegyelmeddel.
Ó, személyek szent Hármassága,
Egység és istenség,
légy figyelmes imádságaimra,
és kegyes könyörgő kéréseimhez.
Növeld reményemet, ó, szent egység,
hogy téged tisztelvén, ó, istenség,
szereteted engem megerősítsen
életem minden napján. Amen*

*Canterbury-i Szent Anzelm
(1033 v. 1034–1109)*

Tartalomjegyzék

II. János Pál: Kegyelemmel teljes	1
A szentáldozás szomorúságunk orvossága	
3Részlet Grósz József kalocsai érsek naplójából	7
Mindszenti József: Őrizzük büszkén a szentistváni hagyományokat.	8
Felajánlás	10
Hazánk felajánlása	11
Kovács Gábor: Tudatváltozás	12
A 13-as szám	
20A Mennyei Atya	24
Mária kegyhelyek	
Mély út	27
Brescia	27
Rózsafüzér	
Rosa mistica	28

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.coprint.hu

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón

Brescia város Máriaszentélyének főoltára

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Kegyelemmel teljes

II. János Pál

„Áldott legyen az Isten, Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki Krisztusban minden lelki áldással megáldott minket fönn az égben” (Ef 1,3). Az Efezusi levél eme szavai kinyilatkoztatják az Atyaisten örök tervét, az emberek üdvözítésének tervét Krisztusban; azt az egyetemes tervet, amely minden embert felölel, ki „Isten képére és hasonlatosságára” lett teremtve (vö. Ter 1,26). Amint „kezdetben” valamennyiünket felölelte Isten teremtő tevékenysége, ugyanúgy örökre felöleli őket az isteni üdvözítő terv, melynek ki kell nyilvánulnia az „idők teljességéig” Krisztus eljövetele által. „Mert Őbenne – így folytatódik az említett levél – választott ki bennünket” az Isten, aki a mi Urunk Jézus Krisztus atyja, „a világ teremtése előtt, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk előtte. Szeretetből eleve arra rendelt bennünket, hogy Jézus Krisztus által – akarata szerint – gyermekeivé legyünk; hogy magasztaljuk felséges kegyelmét, amellyel szeretett Fiában jóságosan megajándékozott minket. Őbenne nyertük el a megváltást a vére árán és bűneink bocsánatát bőséges kegyelme folytán” (Ef 1,4-7).

Az isteni üdvözítő terv, amely Krisztus eljövételével vált ismeretessé, örök érvényű. Az Efezusi levél és Szent Pál más levelei szerint is, ez a terv örökre egybekapcsolódott Krisztussal. Ez átfog minden embert, de különleges helyet jelölt ki az „asszonynak”, aki annak az anyja, kire az Atya az üdvösség művét bízta. Amint a II. Vatikáni zsinat írja: „Prófétai homályban már őt sejteti a bűnbeesett ősszülőknek adott ígéret” a Teremtés könyve szerint (vö. Ter 3,15); „hasonlóképp ő az a szűz, aki anya lesz és fiút szül, s akit majd Immánuelnek hívnak” – Izaiás szavai szerint (vö. Iz 7,14). Így készíti elő az Ószövetség az „időknek ama teljességét”, amelyben Isten „elküldi a Fiát, aki asszonytól született... hogy a fogadott fiúságot elnyerjük” (Gal 4,4-5). Isten Fiának a világba való belépése az az esemény, melyet Lukács és Máté evangéliumának első fejezetei mondanak el.

Mária biztosan és határozottan beépült Krisztus misztériumába az anyagi üdvözlés eseménye révén. Ez Názáretben történt, Izrael történelmének egy konkrét helyzetében. Isten küldötte így szólt a Szűzhöz: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Veled van az Úr!” (Lk 1,28). Mária „e szavak hallatára meghökkent, és gondolkodni kezdett rajta, miféle köszöntés ez” (Lk 1,29): mit jelentenek mindezek a szokatlan szavak, különösen a „kegyelemmel teljes” kifejezés (kekharitómené).

Ha Máriával együtt el akarunk gondolkodni a „kegyelemmel teljes” kifejezésen, hasonlót találunk a fentebb idézett Efezusi levélben is. Hogy a názáreti

szűz a mennyei hírnök szavai szerint, „áldott az asszonyok között” (Lk 1,42), ez egyúttal kitűnik abból az áldásból, melyben „Isten, az Atya” megáldott minket „Krisztussal a mennyben”. Ez „lelki áldás”, mely minden embernek szól, mely magába foglal minden teljességet és egyetemességet („minden áldással”); abból a szeretetből ered, amely a Szentlélekben az Atyát egybefűzi a Vele egylényegű Fiúval. Ugyanakkor ez az áldás, Jézus Krisztusban kiáradt az emberi történelem végezetéig minden emberre. De Máriát ez az áldás egyedülálló és egészen különleges módon töltötte el. Erzsébet így köszöntötte: „áldott vagy te az asszonyok között”.

Ennek a kettős köszöntésnek az az alapja, hogy „Sion leányának” lelkében bizonyos mértékben az „egész kegyelem” jelen volt, amelyet az „Atya... szeretett Fiában ajándékozott nekünk”. Az égi hírnök úgy köszöntötte Máriát, mint „kegyelemmel teljest”, mintha ez lenne az ő igazi neve. Nem úgy nevezte, ahogyan az emberek szólították: Miryam (=Mária), hanem új néven: „kegyelemmel teljes”. Mit jelent ez a név? Miért pont így nevezte a főangyal a názáreti Szület?

A Szentírás nyelvén a „kegyelem” különös ajándékot jelent, melynek forrása az Újszövetség szerint a háromságos Isten életében van, az Istenében, aki maga a szeretet (Vö. 1 Jn 4,8). Ennek a szeretetnek a gyümölcse a „kiválasztás”, melyről az Efezusi levél szól. Isten részéről ez a „kiválasztás” az ő örök akarata, amellyel meg akarja őrizni az embereket, hogy Krisztus által részesüljenek az ő életében (vö. 2 Pt 1,4). Ez „megmentés”, a természetfeletti életben való részesedés által. Ennek az örök ajándéknak a hatása, Isten embert kiválasztó kegyelme, mintegy a szentté válás kovásza, vagy olyan forrás, amely az ember lelkéből tör fel, mint az Isten adománya, amely a kiválasztottakat élteni és megszenteli a kegyelem által. Ilyen módon teljesedett, azaz valósult meg az emberek megáldása, az „Isten Lelkének minden áldásával”, a Krisztus testvéreivé válás, abban, aki öröktől fogva az Atya „szeretett Fia”.

Ha azt olvassuk, hogy Máriát a küldött „kegyelemmel teljesnek” mondotta, az evangéliumi szöveg, amelyben a régi kinyilatkoztatások és ígéretek összeolvadnak, megérteti velünk, hogy itt egy, a „Krisztus lelki áldásaitól” különböző „áldásról” van szó. Krisztus misztériumában már „a világ teremtése előtt” jelen volt az, akit az Atya mint Fiának anyját a megtestesülésben „kiválasztott”, és az Atyával együtt a Fiú is kiválasztott, amennyiben őt már öröktől fogva a szentség Lelkével áthatotta. Mária különleges és egyedülálló módon van Krisztussal egybekapcsolva. Különleges és egyedülálló módon részesül a szeretetben, a „szeretett Fiúban”, abban a Fiúban, ki egylényegű az Atyával, akiben teljes egészében a kegyelem dicsősége lakozik. Ugyanakkor

tökéletesen nyitott a „fentről jövő ajándék” számára, és az is marad (Jak 1,17). A zsinat tanítása szerint Mária kitűnik „az Úr alázatosai és szegényei között, akik az Úrtól remélik és kapják meg az üdvösséget”.

Ha a köszöntés és a név, „kegyelemmel teljes”, mindezeket jelenti, akkor az anyagi híradással összefüggésben ez arra utal, hogy Mária Isten Fiának anyjává lett kiválasztva. A kegyelem teljessége menten rámutat mindarra a természetfeletti adományra, amely Máriát eltöltötte, mert Isten anyjává választatott és tétetett. Ha ez a kiválasztás alapvető jelentőséggel bír Isten üdvözítő tervében, ha a Krisztusban való örök kiválasztás és az istengyermekség méltóságára való rendelés minden emberre vonatkozik, Mária kiválasztása mindenestül egyedülálló és egyetlen. Ebből következik egyedülálló és sajátos „helye” Krisztus misztériumában.

Az isteni hírnök így szólott hozzá: „Ne félj Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Gyermekeket fogansz, fiút szülsz és Jézusnak fogod elnevezni. Fiad nagy lesz és a Magasságbeli Fiának fogják hívni” (Lk 1,30-32). És amikor Mária ettől a köszöntéstől meghökkenve kérdezte: „Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerek?”, akkor az angyal megerősítette és kifejtette előző szavait. Gábiel ezt mondta neki: „A Szentlélek száll rád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért a születendő Szentet is az Isten Fiának fogják hívni” (Lk 1,35).

Az anyagi üdvözlés tehát a megtestesülés titkának kinyilatkoztatása abban az időpontban, amikor az a földön megvalósult. Az üdvözítő ajándék, amelyben Isten önmagát, az ő isteni életét, bizonyos módon az egész teremtett világnak és közvetlenül az embernek adja, a megtestesülés misztériumában éri el tetőpontját; az ember és a világ történetében minden kegyelmi ajándéknak ez a csúcspontja. Mária „kegyelemmel teljes”, mert az Ige megtestesülése, Isten Fiának az emberi természettel való személyi egysége (unio hypostatica) benne valósult meg és teljesedett be. Amint a zsinat írja, Mária „Isten Fiának anyja, így kiváltképpen is szeretett leánya az Atyának és szentélye a Szentléleknek. E rendkívüli kegyelmi ajándékok miatt messze fölötte áll minden mennyei és földi teremtménynek”.

(II. János Pál pápa: Redemptoris Mater)

A szentáldozás szomorúságunk orvossága

Az embert nagy szomorúság kínozza, amelynek gyökere a szív legmélyén van és lehetetlen kiirtani belőle. Nincs a földön igazi örömről; nincs olyan, amely tartós is volna és nem könnyekben végződne. Hiába: otthonunkból és Atyánk

házából száműzött lények vagyunk! Szomorúságunk annak a gyászos örökségnek kiegészítő része, amelyet bűnös ősatyánk, Ádám hagyott szerencsétlen ivadékaira.

Különösen akkor érezzük szomorúságunkat, ha magunkra hagyatva, egyedül vagyunk.

Ez a szomorúság néha egyenesen ijesztő fokban lép fel. Bensőnkben van a gyökere: sokszor nem is sejtjük, mi is lehet az oka. A hitetlen embereket egészen letöri és kétségbeesésükben inkább a halált választják, mint az ilyen életet. Borzalmas bűnt követnek el: ez kárhozatuk előjele.

De hát honnan vegyünk mi orvosságot e velünk született szomorúság ellen? Talán az erények gyakorlásából, vagy a keresztyény tökéletességért való buzgólkodásból? – Nem elég! A próbák és kísértések rohama alatt gyakran mégis csak újra felülkerekedik a szomorúság. És amely lelken ez a kegyetlen szomorúság úrrá lett, azzal nincs mit kezdenünk, annak nincs mit mondanunk, annyira nyomott és csordultig tele a szíve. Az Olajfák hegyén az Úr Jézus is azt hitte, hogy belehal szomorúságába. És életének harminchárom éve alatt igen sokszor gyötörte a szomorúság. Szelíd volt, jó volt, de Ő maga is szomorú volt, mert magára vette összes gyengeségeinket. Az evangélium leírja, hogyan sírt az Úr Jézus, de azt nem említi róla, hogy csak egyszer is nevetett volna!

Amint a Mester, úgy a szentek is szomorúságban töltötték életüket. Szomorúságuk részint száműzött voltukból fakadt, részint onnan, hogy látták környezetükben a sok rosszat és érezték, hogy nem tudják Urukát úgy dicsőíteni, ahogy szeretnék. Persze ők természetfölöttivé avatták szomorúságukat.

De hát erre az általános betegségre okvetlenül kell valami orvosság. A főorvosság az, hogy ne maradjunk egyedül, magunkra hagyatva, mert akkor zápor módjára szakad ránk a szomorúság: ki kell önteni valaki előtt szívünk keservét. Sokan emberi vigasztalást keresnek és jóbarátjuk vagy lelkivezetőjük előtt öntik ki szívük keserűségét; de ez nem elég, különösen ha Isten még próbára is tesz bennünket és próbaképpen nagyobb szomorúságot bocsát ránk. Akkor bizony nem sokra megyünk az emberi vigasztalással. Sőt ellenkezőleg: ha látjuk, hogy minden vigasztaló szó és atyai intelem sem bírja visszaadni lelkünk örömet és nem tudja eloszlatni a szomorúság felhőjét, akkor még mélyebbre süllyed kedélyünk – és a gonosz lélek felhasználja a kedvező alkalmat, hogy bizalmatlanságra hangolja lelkünket Istennel szemben. Valóban sokszor a legtisztább és legszentebb lelkeknél láthatjuk, hogy valósággal futnak Isten elől és úgy félnek szavától, akárcsak Ádám a paradicsomban. – Az imádság egy keveset csillapíthat szomorúságunkon, de egymagában az sem adhatja vissza szívünknek a tar-

tós és zavartalan örömet. Az Úr Jézus is három órán át imádkozott a Getszemáni kertben, mégsem múlt el szomorúsága: csak erőt nyert elviselésére.

A jól végzett szentgyónásból lelki békét meríthetünk ugyan, de az a gondolat, hogy a jóságos Istent megbántottuk, csakhamar ismét visszacsempészi lelkünkbe a szomorúságot. Hol találunk hát igazi orvosságot szomorúságunkra?

Egyedül a szentáldozás itt a biztos orvosság: mindig új és mindenkor hatásos orvosság, amely elűz minden szomorúságot. Az Úr Jézus éppen azért költözött az Oltáriszentségbe és szívünkbe is azért jön, hogy leküzdje szomorúságunkat. Fel merem állítani azt az elvet, hogy az igazi vágyódással és Jézus utáni éhséggel áldozó lélek a szent áldozás alkalmával nem maradhat szomorú. Lehet, hogy utána ismét visszatér szomorúsága, mert hiszen az együttjár száműzött voltunkkal és pedig annál hamarabb jelentkezik ismét, minél gyorsabban térünk vissza önmagunkra és minél rövidebb ideig időzünk az Úr Jézus jóságának elgondolásában; de az Úr Jézus látogatása pillanatában sohasem lehetünk szomorúak. Hiszen a szentáldozás ünnepi lakoma. Jézus üli benne eljegyzését a hűséges lélekkel, hogyan lehetne ilyenkor síránkozni? Saját egyéni tapasztalatodra is hivatkozom: A szentáldozás előtt, jól végzett szentgyónásod ellenére is sokszor szomorú voltál, de amikor Jézus betért szívedbe, vajon nem érezted-e akkor, hogy új öröm születik bensődben?

Zakeusnak, a vámosnak lelkét nem töltötte-e el az öröm Jézus fogadásánál? Pedig ugyancsak lett volna oka szomorkodnia a sok zsarolásért, amit nyilvánosan szemére vetettek.

A két emmauszi tanítvány is milyen szomorúan ballag a hosszú úton, még akkor is, amikor Jézus már hozzájuk csatlakozik, beszél velük és tanítja őket. De a kenyértörés után az öröm úgy áthatja lelküket, hogy nem gondolnak sem az éjszakára, sem az út hosszúságára, hanem tüstént visszasietnek Jeruzsálembe, hogy megvigyék az örömhírt az apostoloknak, hadd osztozzanak ők is boldogságukban.

Amott egy bűnös ember, aki mindenféle bűnt követett el. Meggyónik, bekötik sebeit. De még csak lábadozó és mindig szomorú: megtérése csak érzékenyebbé tette lelkét és csak most siratja igazán, amire előbb ügyet sem vetett, hogy t.i. ennyire megbántotta Istenét. És minél őszintébb és öntudatosabb a megtérése, annál mélyebb a bánkódása is, állandóan csak ezt mondogatja: Ó mennyire megbántottam Istenemet, pedig milyen jó volt hozzám! Ha magára hagyjuk, a szomorúság úgy ránehezedik, hogy a gonosz lélek kétségbeesésbe kergetheti. Vezessétek az ilyet a szentáldozáshoz, hadd érezze szívében Isten jóságát, hadd töltse el lelkét az öröm és békesség. Akkor majd önkéntelenül

így sóhajt fel: Ha valóban az angyalok Kenyerét vettem, akkor Isten barátjává lettem! És e gondolatra nem háborgatják többé elkövetett bűnei, hiszen az Úr tulajdon ajkával súgta meg neki, hogy mindent megbocsát; miért ne hinné el Jézusnak?

Az az öröm, amelyet a szentáldozás hoz a léleknek: a legszebb bizonyítéka annak, hogy Isten valóban jelen van a legméltóságosabb Oltáriszentségben. Az Úr Jézus érzeteti jóságát és ezzel mutatja meg jelenlétét. „Aki engem szeret, ahhoz megyek és kinyilatkoztatom magam neki”, az öröm által nyilatkoztatja ki magát és ez az öröm mindig kíséri Jézus jövetelét.

Okulásodra jegyezd meg, hogy kétféle öröm van. Az egyiknek forrása a siker, a véghezvitt jó; ilyen örömet okoz az erények gyakorlása. Ez a diadalnak és az aratásnak az öröme. Magában véve helyes öröm, de ne járj utána. Mivel rajtad épül föl, nem nagyon tartós és féltő, hogy egészen elvetted benne jutalmadat.

De azt az örömet, amely a szentáldozásból fakad, amelyről el kell ismerünk, hogy nem tőlünk származik, hanem kizárólag Jézustól, és hogy nem függ össze a mi jócselekedeteinkkel: azt az örömet bátran elfogadhatod és abban megnyugodhatsz, ahányszor csak részesít benne az Úr. Ez az öröm egészen Őtőle ered. A gyermeknek nincsen sem erénye, sem érdeme, mégis gyönyörködik, élvezi azt a boldogságot, hogy édesanyja mellett lehet. A mi örömünknek is ez legyen egyedüli forrása: Jézus jelenléte. Ne fürkészd, hogy saját cselekedeteiddel mennyi érdemet szerezteél a szívedet eltöltő örömről: csak örvendj, hogy tiéd az Úr, maradj lábánál, élvezd boldogságodat és ízleld az Úr jóságát!

Sokan attól tartanak, hogy túlságosan belemerülnek Isten jóságának gondolatába, mert a szeretet azt kívánja, hogy viszont ők is osztatlanul és minden számítás nélkül adják át magukat Istennek; azért szeretnének inkább csak a kötelesség mellett megmaradni, mert ha egyszer ezt teljesítették, akkor eleget tettek. – De ettől a kicsinyes számítástól óvakodniuk kell azoknak, akiknek olyan nagylelkűen adja át magát az Úr Jézus! – Csak ízleljük minden félelem nélkül az Isten jóságát: fogadjuk el szent mohósággal a felkínált örömet és legyünk készek mi is nagylelkűen Urunknak odaadni mindent, amit kegyes lesz viszonzásképpen kérni tőlünk.

(Bold.Eymard P. Julián: Szentáldozás – életforrás)

Részlet Grósz József kalocsai érsek naplójából

1945. aug. 20.

Ma reggel a szentmise előtt olyan meglepetés ért, amely könnyekre fakasztott. A főnöknő odasúgta, hogy itthon van a Szentjobb. A Magyarországon működő amerikai misszió tagjai hozták haza Salzburgból. Napközben megtudtam a részleteket. A kezdeményező Kovach George Stephen alezredes volt, aki a miniszterelnökség útján augusztus első napjaiban írást kért Witz Béla érseki helytartótól, a Szentjobb őretől a Szentjobb hazahozása ügyében. Ezzel az írással elindult. Társai voltak a vállalkozásban: Simonite Henry ezredes, Czerniuk Edward őrnagy és Schmergel Stephen őrmester. Salzburgban csatlakozott hozzájuk Diefenbach Ralph katolikus századoslelkész. A salzburgi amerikai katonai parancsnok táviratilag kérte a Szentatya engedélyét a drága ereklye hazaszállításához; megkapta; az érsek azonban, aki a kulcsot őrizte, nem volt otthon; utána mentek Luggauba, aztán augusztus 18-án éjfélkor megindultak. Linzben reggel rövid időre megpihentek, szentmisét hallgattak a vasárnap miatt és este 1/8 8-kor megálltak az Angolkissasszonyok Váci utcai zárdája előtt. A Szentjobbot hozó autót páncélos autó kísérte fegyveres amerikai katonákkal. El sem képzelhető az az öröm, amelyet a Szentjobb váratlan megérkezése a zárdában és azokban keltett, akik még este tudomást szereztek megérkezéséről. Szent István napján futótűzként terjedt el a városban a hír, délután pedig 120 000-es tömeg köszöntötte boldogan a főváros utcáin végigvonuló Szentjobbot, amely hitet, reményt hozott a meggyötört magyar szíveknek. A Szent István-bazilika elé érkező Szentjobbot tapsorkán fogadta, P. Badalik beszéde alatt a hatalmas tömeg lelkesen éljenezte az amerikaiakat és a szónok által hirdetett igazságokat. A körmenet után 8-10 000 résztvevő tüntetést rendezett az amerikai követség és a katonai misszió tagjainak lakása előtt.

Augusztus 21.

Amilyen boldogság volt a Szentjobb hazaérkezése minden jóérezsű magyar számára, olyan kellemetlen meglepetés volt a baloldaliaknak. Az amerikaiakba nem mertek belekötni, a körmeneten történtek ellen sem tettek semmit, annál szorgalmasabban kutattak a körmenet utáni tüntetés ügyében. Ma már korán reggel megjelentek híres rendőrségünk emberei az A.C. központjában, a Szoc. Testvéreknél, a Dominikánusoknál és mindenképpen meg szerették volna tudni, hogy ki rendezte és melyik rendőrtiszt engedte meg a tüntető felvonulást. Nem tudtak meg semmit. A lelkesült tömeg csinálta – volt a válasz – rendőrtisztet pedig nem is láttak.

(Grósz érsek naplója)

Őrizzük büszkén a szentistváni hagyományokat

*Mindszenty József beszéde Budapesten a Hősök terén,
a Szent Jobb körmeneten, 1947.*

Kedves Híveim!

Szent István királyunk – bár megaszott, de Isten által 909 éven át romlás, porladás nélkül fönmaradt, csodákkal annyiszor kitüntetett, dicsőséges Szent Jobbját ünnepi menetben, szent énekek és imádságok között kísérte a főváros és az ország hívő népe az ő Bazilikájából ide az ezredévi emlékhöz. Ezen a történelmünket ihlető térségen ma megújul előttünk a kilenc évvel ezelőtt itt lezajlott Eucharisztikus Világkongresszus annyi főséges mozzanata. Ez a tér az akkori kérdéses időben is csalhatatlanul megmutatta, mi a nemzet igazi lelkesége. És a mai kérdéses időben is félreérthetetlen választ ad a megjelent százazrekkel ugyanarra a kérdésre.

De ki az, akit „magyar kíván”? „Kicsoda ez, hogy dicsérjük őt”?

Ez a Szent Jobb volt az, amely nemzetünket közel egy évezrede megszámlálhatatlan jótéteményben részesítette. Győzedelmes kéz: diadalmaskodott külső és belső ellenségek (Konrád és Boleszló, Koppány és Ajtony) felett. Amikor Konrád rárontott Nyugat-Magyarországra, az ottani magyarok sérelmére és fejük felett nem kötött a szintén uralkodó, szintén keresztény Konráddal örök időkre szégyenletes megegyezést, – hanem seregével beleszorította a Hanság mocsaraiba, és válaszképp a magyar határt elvitte Melk-ig.

De győzedelmes hadvezére nem egy van a magyar népnek, és mint ilyenek nem jutottak el a szentség koronájához és nemzetük ily fokú tiszteletéhez.

A földi boldogulás eszközeit adta meg népének. Ő tanította meg népét az Egyházon keresztül földművelésre, iparra, építésre, művészetre. Iparosokat, szerszámokat hozatott be külföldről. A kanonokokon, szerzeteseken, plébánosokon keresztül ő teremtette meg az iskolázást. A deákok a nemesek és szolgák fiaiból egyaránt kerültek ki.

A földi jóléten, kultúrán is számtalan uralkodó fáradozott, de az Egyház nem tiszteli szentként őket, ha hálát érdemelnek is.

Keresztény államot alkotott, amelyben kilenc és fél évszázada élünk, és találta meg ez a nemzet a földi boldogulását. A népvándorlás óta a X-XI. századig a keresztény államok egész sora keletkezett, és alapítóik közül vajmi kevés a szent.

Ez a kéz terjesztette a katolikus vallást, azt általánossá tette. A katolikus vallás célja, hogy vele és általa az emberek üdvözüljenek, vagyis a lelkek eljussanak az Istenhez, és Vele örökre egyesüljenek.

Kilenc és fél évszázad alatt milliók haltak meg és ebben a szent hitben üdvözültek, és Szent Istvánnak hálásak. De legyünk hálásak mi is őseink üdvösségéért.

Ezt aztán már kevés államférfiú mondhatja el.

Az államférfiak élete milliók életébe szövődik be, és milliók lelkéért felelősek is. A vallás és erkölcs támogatása vagy háttérbe szorítása körül nehéz lesz az ítélet egykoron. Ha egyetlen hiábavaló szóért a magányos meglakol az ítéleten, mi lesz a következése egyetlen szabadjára engedett, ifjúságrontó könyvnek, újságnak, felülről erőltetett egyesületnek? Szent István ilyenekért nem felel. Sőt, gyászos öltözetben előtte sírva kérjük, vegye le a hályogot a magyar szemekről: ne pusztítsa magyar a magyart, dús díjak ellenében se segítse hontalanná tenni a magyart, és ha egyik földön véget ért a gyötrelme, ne folytatódjék a másik, kényszerű hazában a fogság, vallatás, gyötrelme.

Imádsága és erényelete tette őt naggyá.

Igazságos volt alattvalóival, alázatos az Istennel szemben, szigorú a bűnhöz, könyörülő az üldözöthöz, özvegyhez, árvához, szegényhez. Erős a balsorsban, szerény a szerencsében.

A kormányzó hatalomnak hét ékességét és támaszát sorolja fel. Az első három az igazi krisztusi hit, az Egyház és a főpapság rendje. Ezeket Isten rendelte örökké, kegyelmeinek osztogatóivá, a kötés és oldás hatalmának kezelőivé: „Aki titeket hallgat, engem hallgat, és aki titeket megvet, engem vet meg.” Nincs Egyház tanítóhivatal nélkül. Akik a tanítóhivatal nélkül akarnak katolikusok lenni, az élet bármely viszonylatában futóhomokra építenek.

A kanadai Montreálban június 24-én végignéztam a hivatalos, város és egyetem rendezésében a franciák évről-évre megismétlődő, történelmi felvonulását. A francia kisebbség történelmi jelmezekben ünnepelte a múltat, a kanadai települést, a régi ruhákat, szokásokat, a francia családot, ifjúságot. Nem maradt a házakban senki, mind beleolvadt a népe múltjába. Zsákba se bújt senki, silány evés-versenyt se rendezett. Mindenki izzóan és egységesen francia akart lenni. Amikor a háromórás történelmi menetet végignéztük és a sudár montreáli érsek arcába belenéztam, azt gondoltam, ha szabad volna irigy lenni, hát én a montreáli érsek örömét elkívánnám magamnak. Kellott ez az élmény nekem, a múltját szégyenlő, kedvteléssel ócsárló Magyarország hercegprímásának. A mi ezeréves múltunk Szent Istvánban testesül meg legkifejezöbben. Tőle kaptuk legnagyobb és időálló értékeinket, Egyházat, Mária-tiszteletet, a keresztény nevelést.

Éljünk eme értékek szerint ne csak augusztus 20-án, hanem minden hónap, minden napján, az elején úgy mint a végén. És most leemelem a Szent Jobbot lelkileg, úgy vigyétek, hogy külön-külön mindegyiktek szívére helyezem.

Járjon át az ő áldása a nyilvános életben is minden társadalmi osztályt, mert minden osztály, az egész társadalom is Istené. Büszkén őrizzük a szentistváni hagyományokat családban és társadalomban, és ezzel keltsük életre az elalélt Magyarországot, és ez segítsen Istenhez. Amen.

(Egyházam és hazám, Mindszenty József hercegprímás szentbeszédei II.)

Felajánlás

Mit is jelent a felajánlás?

Ezzel a témával a Tengernek Csillaga XII/4. számában foglalkoztunk, melyben Barsi Balázs atya „Az önfelajánlás emberi mélységei” című cikkében a felajánlással kapcsolatban kifejtette, hogy az Úristennek tett felajánlásunk annyit jelent, hogy viszonzszeretjük az Istent. Az Istennek tett felajánlásban felszabadul az ember az élet értelmetlenségétől, mert ezután már tudja, kinek szolgál. A felajánlás egy határozott döntés, mely természeténél fogva csak örökkévaló lehet, tehát lelki érettség kell hozzá (a szavakkal nem szabad játszani). Az igazi önfelajánlásnak olyannak kell lennie, mint a szerzetes életében az örök fogadalomnak! Mindehhez lélekben fel kell nőni, de ha sikerül, csodálatos gyümölcsöket ad.

Az értelmező szótár szerint a felajánlás: „ajánlatot tesz valaki, hogy odaad vagy megtesz valamit valakinek”.

A felajánlás annyit jelent a gyakorlatban, hogy Valaki személynek, vagy valami ügynek felajánlom magamat, szolgálatomat, feltétel nélküli segítségemet, vagy valamilyen ügy érdekében kívánom elkötelezni magamat és ezzel együtt a jövőbeni cselekedeteim átformálását ígérem meg a cél elérése érdekében. Tehát konkrét ígéretet teszek arra, hogy aktívan cselekedni fogok a felajánlás céljának eléréséért.

Az Istennek vagy a Szűzanyának tett felajánlaskor természetes, hogy megígérem, hogy a hitemet hogyan kívánom mélyíteni, milyen mértékben kívánok az Ő szabad belátásuk szerinti indíttatásokra hallgatni, azoknak teret engedni.

Előfordul, hogy felajánló imádságnak nevezzük azon imákat is, melyek tulajdonképpen könyörgő imák, hiszen érdemben csak arról szólnak, hogy az égiek segítségét kérjük, azt kívánjuk leesdeni.

A felajánlás teljesítéséhez természetesen az égiek kegyelme elengedhetetlenül szükséges, de nem a kegyelem kérése az elsődleges, hanem az én cselekedeteimnek a felajánlása.

Ezen felismerés alapján született meg az alábbi ima, melyet szívből ajánlunk minden arra nyitott szívű hívőnek.

(A szerkesztő)

Hazánk felajánlása

Rászolgáltunk, Uram, hogy nemzetünk dicsősége elenyésszen, hogy idegen jármok alatt görnyedjünk, hogy hazánk a keresztútját járja, mivel elhajoltunk tőled, Istenünktől és Urunktól.

Istennek dicsőséges Anyja, Magyarok Nagyasszonya, szentséges Szűz Mária, Szent István király neked ajánlotta és végrendeletében rád hagyta hazánkat. Hozzád kiáltottak őseink és minden ínségükből kiszabadultak, mindörökké áldott Nagyasszonyunk! Ez a remény éltet most is minket. Előttünk fénylenek engesztelő szent elődeink: Szent Margit, Boldog Özséb és a többi szentek. Azért emeljük föl tehát hozzád szívünket, imádkozásra kulcsolt kezünkkel együtt. Te uralkodjál felettünk és szent Fiad, Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk!

Boldogságos Szűzanya! Mi, akik itt jelen vagyunk, most szívből felajánljuk magunkat, napi keresztjeinket elsősorban hazánk lelki megújulásáért és azon keresztül Európáért és az egész Világért.

Megígérjük, hogy bensőleg megváltozunk, és felhagyunk minden rendetlen ragaszkodással, ami magunkhoz, vagy a világgal való könnyű megalkuváshoz köt, hogy Hozzád hasonlóan mindig készek legyünk mindenben megtenni az Atya akaratát.

Megígérjük, hogy kívánságod szerint fogunk élni, főleg abban, ami a megújult imaéletet, önmegtagadást, a szentmiseáldozatban való buzgó részvételt, az apostolkodást, a napi (rózsafüzér) imát, a Biblia napi olvasását és az afölötti elmélkedést, az Evangélium szerinti szigorú életmódot jelenti, s jó példát adunk mindenkinek Isten törvényeinek megtartására és a keresztény erényeknek, főképpen pedig a tisztaságnak gyakorlására.

Hogy ezen tudatosan vállalt engesztelő felajánlásunknak eleget tudjunk tenni, ezért kérünk téged, kegyelemmel teljes Nagyasszonyunkat, hogy bőségesen áraszd reánk Istentől nyert kegyelmeidet.

Kérünk, óvd meg az ellenségnek cseleitől hazánkat. A Te angyalaid legyenek őreink és vezetőink ebben a nagy küzdelemben.

Istenünk, kérünk, add kegyelmedet, hogy felajánlásunkat rendszeresen megújítsuk, és ne fáradjunk bele engesztelő feladataink teljesítésébe. A mi Urunk, Jézus Krisztus által. Amen.

Jánossy Gábor

Tudatváltozás

Kovács Gábor

Valahol az amerikai tengerparton egy hívő katolikus hölgy ajándékboltra bukant, amely ezt a nevet viselte: *On Angels' Wings*, „Angyalszárnyakon”. Kíváncsiságból bement. Nehéz tömjénillat fogadta, és valami nyomasztó érzése a sötétségnek. Nem az a friss, könnyű atmoszféra, amit az angyalokkal asszociált volna. Megkérdezte a tulajdonost, honnan vette a bolt nevét. A férfi fekete homlokpántot viselt, kancsalított, és pislogás nélkül nézett a hölgy szemébe. Ijesztő volt. Ezt válaszolta: „Akkor találtam erre a névre, amikor elváltam tudatállapotban voltam.” A látogató fölismerte, hogy sötét szellemi manipulációk fellegvárába tévedt, és rémülten menekült.¹

Mi az, hogy elvált tudatállapot? Normális állapotban tudatunkat a logikus gondolkodás kontrollálja. Ha alszunk, a logikus gondolkodás megpihen. Racionálisan nem kontrollált asszociációk kergetik egymást ilyenkor agyunkban s nem egyszer elfojtott tudattartalmak is a tudatküszöb fölé bukkannak egy-egy álomban, amelyre ébren is vissza tudunk emlékezni. Hasonló, racionálisan nem kontrollált állapotok előidézhetők manipulációkkal is: hipnózissal, kábítószerrel, bizonyos meditációs módszerekkel. Ezekben a logikus elme kontrollja megszűnik, vagy talán inkább lecsökken, s bár nem vagyunk eszméletlenek, a tudatunkban lejátszódó események többé-kevésbé függetlenné válnak tőlünk. A tudat nem alszik ki, de a racionális gondolkodás nem ellenőrzi többé a tudattartalmakat. A részeg badarságokat beszél, a kábítószeres azt képzei, lebegni tud, a meditáló olyan dolgokat lát, amelyeket testi szemével nem látna, és így tovább. Elvált tudatállapotuk.

Az elvált tudatállapot tehát nem egyszerűen alvás, hanem az öntudatot többé-kevésbé megőrző állapot, amelyben azonban a logikus gondolkodás nem tud (teljes) kontrollt gyakorolni a tudattartalmak fölött.

Ilyen elvált tudatállapot példának okáért a félálom, amikor, mondjuk elalvás közben, egyrészt öntudatnál vagyunk, és halljuk a külső neszeket, másrészt az agykéreg egy része már gátlás alá került, a tudat ellenőrzése lazulóban van, és a tudatküszöb alól spontán feltörő asszociációk már jelentkeznek egy-egy álomkép formájában.

A texasi José Szilva, aki 1999-ben, nyolcvanötödik évében halt meg, arra a gondolatra jutott, hogy megfelelő módszerrel sokkal jobban ki lehet használni

¹ Drahos, Mary: *Angels of God, our Guardians Dear*, Servant Publication, Ann Arbor, Michigan, 1995. 131-132. o.

az agy logikán-túli működését, mint azt az emberek általában teszik. Felfogását kombinálta azzal az egy ideig divatos elmélettel, hogy míg az agy logikus működéséért a bal agyfélteke felelős, az érzelmi, intuitív és kreatív működés az agy jobb hemiszférájának munkája. Az újabb kutatások fényében, bár van különbség a két agyfélteke működése között, ez inkább a működés stílusára vonatkozik, de mind a logikus, mint az intuitív tevékenységben mindkét félteke résztvesz, mindkettő folytonosan rászorul a másik munkájára.² Így tehát Silva állítása, hogy akik főképp agyuk bal féltekéjét használják, gyakrabban kapnak pszichoszomatikus betegségeket, hajlamosabbak a balesetekre, gyakrabban követnek el tévedéseket, és kevésbé sikeresek az életben, mint azok, akik a jobb féltekével gondolkodnak és a ballal cselekszenek, mára már értelmét veszítette.³

Az agyféltekékről szóló elmélet azonban nem a lényegét teszi Silva álláspontjának. A lényegét akkor értjük meg, ha a kétféle tevékenység, a racionális gondolkodás és az intuitív-asszociatív gondolkodás különbségét tartjuk szem előtt, függetlenül az agyféltekéktől. Silva a félálomhoz közel álló, kreatív-intuitív állapotba kívánja helyezni az agyat, miközben, a tudatosságot azért megőrizve, mégis irányítani kívánja az agytevékenységet. Innen a Silva-módszer nálunk használatos elnevezése: *agykontroll*. Ehhez hozzá kell tennünk, hogy Amerikában soha nem használták a *brain control* kifejezést, ami az agykontroll pontos megfelelője lenne, hanem csak a *mind control* elnevezést, ami szószerint „elmekontrollt” jelent. A „mind control” azonban rossz csengésű, mert az agymosással rokonértelmű kifejezésként is használatos, mások gondolkodásának erőszakos külső befolyásolására, ami a szektákra és a diktatúrákra jellemző. Ezért Amerikában most már inkább csak a „Silva-módszer” kifejezés dívik.

Silva szerint a kreatív-intuitív állapotba (az ő terminusával: *alfa-állapotba*) helyezett agy olyan teljesítményeket tud nyújtani, amelyekre normál tudatállapotunkban (amit ő *béta-állapotnak* nevez) soha nem volnánk képesek. Az „alfa” és „béta” elnevezések az elektroencefalográffal kimutatható agyhullámok másodpercenként ciklusszámával (CPS) függenek össze: 13 fölötti CPS esetén béta-hullámokról beszélünk, 7 és 14 közötti CPS esetén pedig alfa-hullámokról.⁴ Tudatos gondolkodás, koncentráció, valamint stressz idején az agy több béta-hul-

² McCrone, John: „Right Brain” on Left Brain” – Myth Or Reality? Lásd: <http://www.rense.com/general2/rb.htm>– 2006.03.14.

³ Carroll, Robert Todd: *The Skeptic's Dictionary*. Silva Method. Lászd: <http://skepdic.com/silva.html>-2006.03.14.

⁴ Silva, José-Miele, Philip: *Agykontroll Silva módszerével*. Dr. Domján László, Budapest, 1989. 13.o.

lámot bocsát ki, ellazult állapotban, félálomban, ábrándozás, koncentrációhiány idején több alfa-hullámot. Silva úgy gondolja, hogy az ellazuláskor fellépő *alfa-állapot* során az emberi elme kreatívabb, és arra alapozza módszerét, hogy ezt az elváltozott tudatállapotot meg kell tanulnunk bármikor előidézni és használni. Az eredmény javuló egészség, csökkenő stressz, élenkülő intuitív képesség és kreativitás, kapcsolataink javulása, jobb koncentráció, pozitívabb beállítottság, a szorongástól való megszabadulás lesz.

Az alfa-állapot előidézése autohipnotikus technikával történik. Hunyd be a szemed, csukott szemhéjad mögött nézz fölfelé 20°-os szögben, majd kb. két másodperces időközökben számolj visszafelé 100-tól 1-ig. Később már csak 50-től, 25-től, aztán 10-től, s legvégül csak 5-től kell visszafelé számolnod, a 20° pedig, ki tudja miért, 45°-ra változik. Ebben az állapotban tanulj meg egy vizualizációs technikát: egy képzeletbeli képernyőre vetíts oda valamilyen ismerős tárgyat, mondjuk egy almát.⁵

Ezt a passzív „meditációt” követi a dinamikus meditáció, amikor kívánunk valamit, elképzeljük, hogy megvalósul, és valóban meg is történik. A taxisofőrnek nincs kuncsaftja, de dinamikusan medítál Silva módszerével: elképzeleli, hogy jön egy férfi, bőrrönddel a kezében, aki a Kennedy-repülőtérre akar menni – és második próbálkozására csakugyan jön egy bőrröndös férfi, aki a Kennedy-repülőtérre tart. Utána már gyerekjáték a következő bőrröndös ember felidézése, természetesen útban a Kennedy-repülőtérre. Hogy tolonghattak a repülőtéren a bőrröndös férfiak, akiket mind ugyanaz a gépkocsivezető vizualizált oda!

Íroniámmal korántsem azt akarom jelezni, hogy tagadom a Silva-féle dinamikus meditáció *működését*. Magam is tudok eseteket, amikor működött. Csak az olvasóban önkénytelenül feltámadó kételynek adok hangot: az a tény, hogy én alfa-szinten vagyok (azaz elváltozott tudatállapotban), miért ok arra, hogy jöjjön egy férfi, bőrrönddel vagy anélkül, aki az én taximmal akar utazni? Ha ugyanazt tudatos állapotban, béta-szinten csinálom, miért nem jön a kuncsaft? Honnan az agy alfa-állapotának külső hatékonysága?

A válasz, amit Silvánál erre a kérdésre találunk: az agykontrollos technika segítségével kapcsolatba kerülünk egy Magasabb Intelligenciával.⁶

Boldogult édesanyám ritkán volt beteg. Egy alkalommal azonban, amikor vidéki káplánként hazalátogattam szüleimhez, éppen akkor támadta meg egy előzmények nélküli súlyos rosszullet. Szédült és hányt; mint később kiderült, az

⁵ Uo. 21-22. o.

⁶ Uo. 39. o.

agyvérzés határán járhatott. Édesapám mellette maradt, és pedig elindultam, hogy orvost hívjak. Otthon, a kommunizmus jóvoltából, nem volt telefon. Fülkéből telefonáltam az orvosi rendelőbe. A doktornő azt válaszolta, hogy nincs kocsija, azért csak úgy jöhet ki, ha elhozzuk. Nekünk se volt autónk, hát megindultam az orvosi rendelő felé, imádkozva, hogy találkozzam egy taxival, mert taxiállomás csak nagyon messze volt, és fülkéből nem lehetett taxit hívni. Rövidesen kikanyarodott egy szabad taxi egy mellékutcából. Mentünk a doktornőért. Nem mentem le alfába, nem vizualizáltam a beforduló taxit, csak kiáltottam tehetetlenségem mélyéről a Legmagasabb Rendű Intelligenciához, aki létezik. Nem technika segített rajtam, hogy jöjjön a kocsi. Isten hallgatott meg. Az imádság valódi kapcsolat vele.

Hogy Silva technikai milyen intelligenciákkal hoznak kapcsolatba, annak megválaszolásával még várjunk egy kicsit. Annyit biztosan mondhatunk: az elváltozott tudatállapot önmagában még nem elegendő ok arra, hogy a taxisofőr utast kapjon, mint ahogy én se tudatállapotom révén kaptam taxit. Mindenesetre az agykontroll hihetetlen eredményeket ígér: memóriánkat javíthatjuk, lefogyhatunk. leszokhatunk a dohányzásról, meggyógyulhatunk betegségeinkből, sorsjátékon nyerhetünk és így tovább. Silva megtanít, hogyan terjesszük ki érzékelésünket érzékszerveink határain túlra. Kivetíthetjük tudatunkat külső tárgyakra, növényekbe, sőt más emberek testébe. Ilyenformán diagnosztizálhatjuk betegségeiket, sőt gyógyíthatjuk is azokat. Nem kell félnünk, mert *alfa-szinten nem lehet ártani*.⁷

Ez meglehetősen valószínűtlen állítás, de Silva ragaszkodik hozzá. Azal indokolja, hogy aki dinamikusan dolgozik az alfa-szinten, az a Magasabb Intelligenciával kerül kapcsolatba, márpedig, a Magasabb Intelligencia nem akar ártani az embereknek. Ez a Magasabb Intelligencia Silva szerint, bár feltétlenül jóindulatú, nem azonos Istennel.

„Magasabb Intelligencián én nem Istent értem. Nagybetűvel írom le a nevét, mert tisztelem, de számomra nem Isten... Én az intelligencia számtalan szintjének egy folyamát látom, ami az élettelen dolgoktól, a növényeken és az állatokon keresztül, majd az embereken és a Magasabb Intelligencián át, az Istenig tart. Olyan tudományos csatornákat találtam, ahol minden szinttel kommunikálni tudok, az élettelenektől kezdve a Magasabb Intelligenciáig. Ellenőrzött körülmények között kísérleteket folytattam, és ismétlések során bizonyítottam azok eredményeit. Bárki, aki e könyvet olvassa, vagy részt vesz az Agykontroll tanfolyamon, meg tudja ezeket ismétetni. Ezt értem a „tudományos” szó alatt. A többi csak elmélkedés és hit, de ez nem.”⁸

⁷ Uo. 26. o.

⁸ Uo. 85-86. o.

Mielőtt továbbsmennénk, tegyünk néhány megjegyzést, hogy kellő összefüggésben szemlélhessük a tudományosságával kérkedő szerző teóriáit.

Első megjegyzésünk az, hogy a tudomány egyáltalán nem támogatja Silva módszerének alapját: azt a tételt, hogy az emberi agy „alfa-állapotban” kreatívabb, mint „béta-állapotban”. Ellenkezőleg, amikor az agy a legnagyobb teljesítményeket nyújtja, túlnyomóan béta-sugarakat bocsát ki. Amikor az alfa-sugárzás túlnyomó, az agy bágyadtan működik.⁹ Ha Silva állításai tudományos hitelűek volnának, a kísérleti agykutatás magáévá tette volna azokat.

Második megjegyzésünk: Silva dinamikus meditációja, amellyel befolyásol távoli dolgokat vagy éppenséggel eleven embereket, belenyúlva vasba, élőfába, emberi belekbe és a Kennedy-repülőtér forgalmába, a telepátia, extraszenzoriális percepció, szuggesztió és hasonló jelenségek, egyszóval a *parapszichológia* tartományába esik, ami természettudományos szempontból fölöttébb kétséges terület. Az egzaktitás és reprodukálhatóság hiánya miatt a természettudomány szkeptikus az ilyen jelenségekkel szemben. Amennyiben Silva magabiztos kijelentései igazak volnának, ez fordulatot hozott volna a parapszichológia tudományos értékelésében. De nem hozott. Silvát az egzakt tudomány nem veszi komolyan, módszerét a sok divatos hókuszpókusz egyikeként könyveli el. Ésszel élő ember számára már ez is elég figyelmeztetés.

Harmadik megjegyzésünk: Silvának az az állítása, amely szerint „alfában nem lehet ártani”, bizonyíthatatlan, felelőtlen és veszélyes. Mindennel lehet ártani, ha rosszul használjuk. Silvánál ez nem is természettudományos állítás, hanem világnézeti tétel: „Ha meditatív szinten olyan intelligenciára akarnál hangolódni, amelyik valami gonosz tervben nyújt segítséget, akkor az afféle meddő próbálkozás lenne, mintha rádióddal nem létező adóállomás hullámhosszára próbálnál ráállni”.¹⁰ Más szóval: nem léteznek gonosz szellemek. Nos, a keresztény hit szerint igenis léteznek gonosz szellemek. De ez világnézeti kérdés és nem természettudományos.

Negyedik megjegyzésünk: egy magasabb intelligencia létezése vagy nem-létezése, továbbá Istennel való azonossága vagy nem-azonossága semmiképpen nem természettudományos kérdés. Silva dicsekvése, hogy mindent tudományos szinten, reprodukálhatóan bizonyított, ebben a kérdésben teljesen irreális. Ez a témakör a filozófiára és a hitre tartozik.

A hivatalos magyar agykontroll-oldalon ezt olvassuk: „Az agykontroll nem vallás. Ateista ember ugyanúgy megtanulhatja elméje hatékonyabb

használatát, mint az istenhívő, ahogy világnézetétől függetlenül mindenki megtanulhat például úszni is.”¹¹ Ezek szerint az agykontroll csak pszichológiai módszer, amellyel többek között hatékonyabban tudunk tanulni, ezért pedagógusoknak, sőt diákoknak is ajánlott. Sőt „pedagógusoknak és egészségügyi szakdolgozóknak akkreditált (40 pontot ér) a 4 napos agykontroll tanfolyam”¹². Vagyis hivatalos szervek is úgy kezelik a Silva-módszert, mint ami világnézetileg semleges és veszély nélkül használható. A parapszichológiai jelenségekre ezen a weboldalon csak nagyon óvatos utalás történik.

Ez a bemutatkozás egy világnézetileg semleges homlokzat mögé rejti a Silva-módszer vallási érdekeltségű vonásait. Létezik azonban egy másik, keresztény homlokzat is, amely hívőknek, papoknak, szerzeteseknek akarja bebizonyítani, hogy a Silva-módszer voltaképpen a keresztény imádság hasznos technikája. Jézus, amikor „szemét az égre emelte”, alfába ment, mondotta egy „keresztény agykontroll” előadó (fültanú információja). A keresztény interpretációt erősen szorgalmazza a hazánkban is többször járt ferences szerzetes, *Justin Belitz* atya.¹³ Ő azt állítja, hogy, Silva véleményével ellentétben, az agykontrollozók igenis magával Istennel kerülnek kapcsolatba, és így a módszer még a hit terjesztésére is szolgálhat. Valami nagy illetékességet azonban nem tulajdonítok Justin atyának a keresztény hit dolgaiban, minthogy a reinkarnációról úgy nyilatkozik, hogy az a halál utáni tisztulás egyik lehetősége, a tisztítóútz a másik, és tulajdonképpen nem lehet tudni, melyik az igaz. Ha a bibliai hit és a katolikus dogma ennyire közömbös számára, az agykontroll és a keresztény hit viszonya tekintetében se várhatunk tőle hiteles eligazítást.

Tegyük föl most a kérdést: mi az agykontroll valójában, a keresztény hit fényénél, akármelyik homlokzat mögött? Válaszom teljes határozottsággal ez: *az agykontroll mágikus technika*.

A mágia a numinózum manipulációja. Akár Istennek tartja valaki az agykontrollban felidézett erők forrását, akár nem, mindenképpen numinózumként kezeli, hiszen valami magasabb rendűt vár tőle, Silvánál kimondottan beteljesülést és boldogságot; a módszer a jézusi megváltás helyébe kerül, amely Silvánál semmiféle szerepet nem játszik. Silva állítása, hogy mindez a természettudomány keretein belül történik, mint fent láttuk, egyszerűen nem igaz. Ahol pedig a numinózuot manipulálni próbálják, a menny ajtaja bezárul, és

¹¹ Mi az agykontroll és mire jó? Lásd. <http://www.agykontroll.hu/miaza.htm> – 2006.03.15.

¹² Uo.

¹³ Belitz, Justin: *Vallás és agykontroll? Agykontroll*, Bp. 1992.

⁹ Carroll, i.m.

¹⁰ Silva i.m. 26. o.

gonosz szellemi hatalmak lépnek működésbe. Jézus nevének emlegetése ezen semmit nem változtat, mert maga a dolog ellentétes az evangélium szellemével. Jézus neve nem mágikus formula, hanem személyének egészét képviseli.

Aki kételkedik ebben, azt talán meggyőzi az agykontroll-tanfolyamnak egy eddig nem említett részlete. A meditálóknak két tanácsadót kell segítségül hívniük. Hívhatnak élő vagy *meghalt* személyeket (halottidézés!) és ezek képzeletük vetítívásznán meg is jelennek, bár nem biztos, hogy azokat kapják, akiket hívnak, vagy hogy úgy viselkednek, ahogy elképzelik róluk. Egy agykontroll-tanuló William Shakespeare-t és Sophia Lorent hívta meg tanácsadónak, s azok „kezet fogtak, kedvességeket mondtak egymásnak, majd a homokra zuhantak, és hánykolódní, vergődní, höröggní és visítózní kezdtek”¹⁴ E némileg meglepő viselkedés ellenére hasznos segítséget nyújtottak egy beteg diagnózisában.

Kik ezek a tanácsadók? Bár az agykontrollos számára nagyon valóságosnak tűnnek, Silva nem tudja: „Talán csak a képzelet kitalációi, talán egy belső hang megtestesülései, talán ennél is többek”¹⁵ Silva szerint nem léteznek démonok. A keresztény hit szerint léteznek. Minthogy Isten angyalai nem viselkednek a fent leírt módon (van méltóságuk), amennyiben valóságos személyek, csak gonosz lelkek lehetnek. Akadtak jó szándékú hívők, akik, nem ismerve az agykontroll lényegét, részt vettek ilyen tanfolyamon, s amikor erre a lépésre került sor, Jézus és Máriát hívták segítségül. Jézus és Mária nem jelent meg. A hiteles numinózum nem manipulálható. Erre nézve több beszámolót ismerek.

Kaptam azonban olyan információt is, amely ellenkező esetről értesít.

Ismertem olyan keresztény agykontrollos testvért, aki Máriát kérte tanácsadónak meg valamelyik szentet, és ő „szentül” meg volt győződve róla, hogy tényleg ők a tanácsadói. Neki ugyanis megjelentek. Persze, nem Mária és az a szent, hanem vagy a saját képzelete vagy megtévesztő démoni erők, de ő azt hitte és azt terjesztette mindenkinek.

Honnan lehet tudni, hogy „nem Mária és az a szent” jelent meg? Idézem azt, amit a mágia lényegéről mondtam: a kulcsszó a manipuláció. Akár csak a képzelet játéka a tanácsadók, akár – mint Silva mondja – „ennél is többek”, mindenképpen mi magunk idéztük meg őket. Gondoljunk arra a szuverén önállóságra, ahogy a hiteles Mária-jelenésekben, mondjuk Lourdes-ban vagy Fatimában, a Szent szűz megmutatkozott az áhíttától lenyűgözött látnokoknak! A hiteles numinózum nem játékszer. A manipulálható numinózum nem valóságos, vagy ha valóságos, ak-

¹⁴ Silva-Miele i.m. 68.o.

¹⁵ Uo.

kor démon, „tisztátalan lélek”, és valójában ő manipulál bennünket, miközben „a világosság angyalának tettei magát”. A misztika történetében nagyon ismert jelenség a Gonosztól származó hamis Jézus– vagy Mária-látomás.

Igen, az agykontrollban sötét szellemi hatalmak működnek. Sokan számolnak be arról, hogy az agykontroll-tanfolyam elvégzése után félelmet keltő jelenléte éreznek szobájukban. Volt olyan, aki úgy érezte, az ismeretlen személy fojtogatja, mint az előző előadásban szerepelt Montluisant kapitányt. Egyikükről a takaróját is rángatni kezdte. Gál Péter atya közöl egy (névvel ellátott) beszámolót, amelyben valaki először sikerrel gyógyította magát a könyvből elsajátított agykontroll segítségével, és nagyon jó viszonyban volt a szobájába látogató szellemmel, de később ez a tapasztalat negatívra fordult.

Ami hamarosan jelentkezett: patt-patt, kopogató jelzéssel figyelmeztetett, hogy itt van. Majd közeledett a fejemhez egy simogató sugár, és csakhamar körbevette egész testemet. Én illendően megköszöntem és hálálkodtam a „szeretetéért”... Ahogy teltek-múltak a gyógyító éjszakák, egyre többet és többet szorongtam, sőt félttem! Sokat írtam, és sírva szólongattam az Atyát, Jézust és a Szűzanyát. Rendre csak hajnalok hajnalán aludhattam el. Ekkor már éjjel-nappal a történetek foglalkoztattak. Eljutottam egy olyan pontra, amikor azt mondtam, nem akarom ezt csinálni tovább. Húztam, halasztottam a lefekvést, bármilyen késői időpont ébren talált. Átmentem a másik szobába aludni. Utánam jött. Szépen kértem, hagyjon el, mert nagyon félek, és nincs se éjjelem, se nappalom. Ekkor – másképp nem tudom megfogalmazni – úgy éreztem, kis híján kihúzta belőlem a lelket. Szörnyű volt.¹⁶

A bajba került asszony végül is plébánosához fordult. Két pap imádkozott érte. Életgyónást végzett, szentáldozáshoz járult. A zaklatások fokozatosan megszűntek. Nincs kétség arról, hogy ezek démoni zaklatások voltak. Nincs kétség arról, milyen „intelligenciákkal” kerül kapcsolatba az agykontrollozó.

Térjünk vissza oda, ahonnan kiindultunk. Az elváltozott tudatállapot veszélyes. Nem agyunk teljesítőképességét fokozza fel, hanem védtelenné tesz bennünket a szellemi támadásokkal szemben. „Józanok legyetek és vigyázatok, mert ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán körüljár, keresve, kit nyeljen el” (1Pt 5,8).

Minden módszer rossz, legyen bármilyen ékes homlokzata, ha ajtót-ablakot kinyit az ártó szellemi hatalmak előtt.

(Kovács Gábor: *Mágia és hit, Szent István Társulat, 2006*)

¹⁶ Gál Péter: *A New Age – keresztény szemmel. Negyedik kiadás, Szegetkő, Bp. – Pécs, 1996. 391. o.*

A 13-as szám

Mivel a 13 jelentésének babonás ismerete igen elterjedt, azért most ezt vesszük sorra és egyelőre kihagyunk néhány közbeeső számot. Mindenki „tudja”, hogy a 13 szerencsétlen szám. Sok szállodában nincs is 13-as szoba, „mert oda senki sem akarna menni”.

Vagy 30 évvel ezelőtt az ilyen „népies hiedelmekre” csak vállat vontam: Természettudományos végzettségem gőgjében azt hittem, én fölülállok az ilyen értelmetlen összefüggésekben való hiedelmek felett. Ekkor egy emlékezetes beszélgetés folyt le boldog emlékű lelkiatyám és közöttem. Bölcs ember lévén nem mondott ellent nekem, hanem az úgy nevezett „kérdeve kifejtő módszert” használta. Miután éppen könnyedén kijelentettem:

- Nem vagyok babonás.
- Megkérdezte: – Mit ért babonán?
- Olyan összefüggésekben hinni dolgok között, amik között semmiféle természettudományos összefüggés nincs és nem is lehet.
- Csak természettudományos összefüggések lehetségesek?
- Úgy gondoltam pap lévén csakis erre gondolhat, tehát azt feleltem:
- Nem, természetfölöttiek is vannak. – Mire ő mosolyogva:
- Csak természetfelettiak vannak? – Ahá, gondoltam:
- Nem, természetalattiak is lehetségesek.
- Úgy van, pl. a 13-at az ördög kisajátította magának, mondván „én vagyok az 1. A szentháromság elé, a 3 elé teszem magamat.” Aztán beadta az embereknek, hogy ez szerencsétlen szám és igyekezett ezt szerencsétlenségekkel bizonyítani is. Az emberek félelme hatalmat ad neki. Persze, aki nem fél ettől, hanem imádkozik, afölött nincs hatalma! A péntek is „szerencsétlen nap”. Csak az a kérdés: *Kinek szerencsétlen?* Nekünk a megváltás napja! Az ördögnek persze szerencsétlen nap, hiszen ez pecsételte meg véglegesen a sorsát, hatalmának megtörését. Ugyanígy a 13 is.

Igaz, hogy ez kezdetben rosszat jelentett. „Ha visszanyúlunk a Szentírás elejére, – írja Bullinger, – a 13 *először* a hűtlenség, lázadás értelmében fordul elő:¹⁷ »12 esztendeig Kedor Laomernek voltak az alattvalói, de a 13. esztendőben *elpártoltak tőle*.« (Ter 14, 4). Ettől kezdve a 13-at és minden többszörösét, bárhol

igaz, hogy ez kezdetben rosszat jelentett. „Ha visszanyúlunk a Szentírás elejére, – írja Bullinger, – a 13 *először* a hűtlenség, lázadás értelmében fordul elő:¹⁷ »12 esztendeig Kedor Laomernek voltak az alattvalói, de a 13. esztendőben *elpártoltak tőle*.« (Ter 14, 4). Ettől kezdve a 13-at és minden többszörösét, bárhol

¹⁷ E.W. Bullinger: „Number in Scripture” (Számok a szentírásban) II.rész. Az internetből (Nem azonos Johann Henrich Bullingerrel, a svájci reformátorral, aki a XVI. sz.-ban élt.)

bukkannak is fel (a Szentírásban), az jellemzi, amivel összeköttetésben vannak: *lázasítás, elpártolás, bomlás, forradalom, bűn* és egyéb rokon fogalmak.”

De már Eszter Könyvében a zsidó nép teljes kiirtásának kitűzött napja: Ádár hónap **13.** a *megmenekülés* és *győzelem* napjává válik. (Érdeemes és érdekes elolvasni az egész történetet Esz 3, **13(!)-tól** kezdve). Eszter királyné 3 napi ima, böjt és bűnbánati cselekmények után élete kockáztatásával kieszközli a nép megmentését. Ez szép előképe a megváltásnak. Ott is, mint itt, a gonosz ellenség már azt hiszi, elérte legnagyobb győzelmét, megölte legnagyobb ellenességét, és közben éppen a legnagyobb és végleges vereségét szenvedte el.

Az történt, amit Szt. Pál így fejez ki: „Amikor a bűn elhatalmasodott, túláradt a kegyelem” (Róm 5,20), amit a nép így formált át: „Ahol legnagyobb a baj, ott a legnagyobb a segítség.”

Ugyanez a kettősség, a *bűn* és *engesztelés* kettős jelentése látszik a nevekben: „*Isten ellenségei és népeik általában a 13 többszöröse*” – írja Bullinger. A legpregnansabb, hogy a „Sátán nevének számértéke a héberben: 364=28×13. A görögben: 2197=13×13×13.¹⁸ A sárkány a görögben: 975= 75×13” és még sok más példát hoz föl Bullinger.

De ugyanakkor, talán meglepő módon, „az Ószövetségben *a Messiás különböző megnevezései is mind a 13 többszöröse*. Erre magyarázatot ad a Leviták Könyvének (3Móz 16.) az engesztelésről szóló nagy fejezete. „Itt a *kígyónak a számértéke* (585=45×13) *megegyezik a bűnbak* számértékével. És minden *engeszteléssel* kapcsolatos szó számértéke 13, vagy annak többszöröse.” Ez ugyanazt fejezi ki számszimbolikában, mint amit Izaiás szavakkal fejez ki az 53,12-ben az Isten szolgájáról, (A Messiásról) szóló próféciájában: „A gonosztevők közé sorolták, sokak vétkeit hordozta. És Szt. Pál a 2. Korintusi levélben: Isten „*azt, Aki bűnt nem ismert, »bűnné« tette értünk*”. (5,21)

Tehát az engesztelés csak úgy lehetséges, ha az engesztelő azonosul a bűnössel, magára veszi annak a bűneit és az érte járó büntetést.

Így a 13 jelenti a lázadást, a bűnt és a bűn helyettesítő kiengesztelését is.

Vagyis itt számokkal van kifejezve, hogy Krisztus engesztelő áldozata legyőzte a bűnt.

Az első emberpár bűnbeesése után „Az Úristen így szólt a kígyóhoz: (ami itt az ördög képe) »*Ellenségeskedést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod*

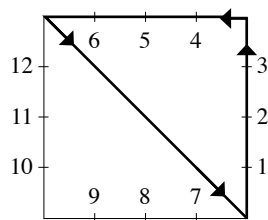
¹⁸ A héberben és a görögben (a Szentírás eredetije ezeken a nyelveken íródott) minden betűnek számértéke is van.

és az ő ivadéka közé. Te sarka után leselkedel és Ő széttiporja fejedet» (Ter 3, 15). Ez az Ő éppúgy érthető az Úr Jézusra, mint Máriára, az Asszonyra és ivadéka. Természetesen Jézus kereszthalála és feltámadása volt az ördög fejének széttiprása és **feltétele** minden további „széttiprásnak”. De úgy tűnik, hogy minél közelebb kerülünk a „végső idők” végéhez, annál inkább a Szűzanya feladata aktualizálni ezt a „széttiprást”, sokféle való megjelenésével.

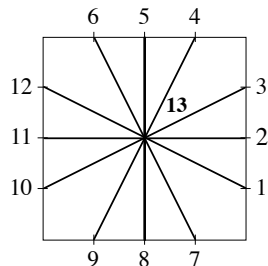
Erre utal, hogy **Fatimában**, ahol bűnbánatot, jóvátételt, engesztelést kívánta az ég, mindig **13**-án jelent meg a szűzanya (Kivéve augusztusban, mikor a gyerekek 13-án börtönben voltak.) És **hatszor** jelent meg, amiről már beszélünk egy előző cikkben, hogy az a Szűzanya száma. Kétségtelen, hogy ezek a jelenések és a velük kapcsolatosan elterjedt „Szeplőtelen Szív tisztelet” ilyen „széttiprás” értékű.

Közismert, hogy a Szűzanya misztikusan Isten Városa is. Igen érdekes az Isten Városának, azaz a **Mennyei Jeruzsálemnek** rajzos értelmezésében ez a Fatimai **6x13**. A Jelenések Könyve 21. fejezetében találjuk a Mennyből alászállt Jeruzsálem leírását: „A város négyszögben épült, hossza akkora, mint a szélessége.” (21,16), azaz négyzet alakú.

„Kelet felől 3 kapu, észak felől három kapu” ha most sorban mennénk tovább, akkor nyugat jönne. De nem! Leugrik keresztben: „**dél felől három kapu, nyugat felől három kapu.**” (21, 12) Rajzoljuk most ezt le és számozzuk meg a kapukat a megadott sorrendben:

Ha most a szemben lévő kapukat átlósan összekötjük és összeadjuk a kapuk számát

- 1+12=13
- 2+11=13
- 3+10=13
- 4+9=13
- 5+8=13
- 6+7=13

Akkor ezt kapjuk, minden esetben, mint a **középpont** számát: **13**. Mégpedig éppen hatszor kapjuk: **6x13, mint a Fatimai jelenéseknél. A középpont pedig a szív jelképe.**

Ki hitte volna, hogy a Fatimai jelenésre való utalás benne van a Szentírásban? Na, nem is így van, hanem a számok jelentésének ismerete alapján tervezte a Szűzanya így a jelenéseit, mert 13 az engesztelés száma.

Most még a **szív** jelentőségéről a bibliában. A német protestáns bibliai Lexikon ezt írja a **szívről**, ahogy azt a Szentírás értelmezi: „A szó újszövetségi használata az ószövetségihez csatlakozik... De még erősebben koncentrál... a szívre, mint a lelki-szellemi élet fő szervére. Eszerint a szív az ember lelki életének középpontja, ... ahol minden lelki és szellemi erőnek és működésének a helye és eredete van... Forráshelye a gondolatoknak, a mérlegelésnek, székhelye az akaratnak és forrása az elhatározásoknak. Sőt az ént, a személyt képviseli, és – ami a legfontosabb, – ez az emberben az **a központi hely, ahol Isten megszólítja...** Ez az első és legfontosabb az emberben, az a központ, ahol teljes lelki és szellemi élete, mint gyújtópontban sűrűsödik össze.”¹⁹

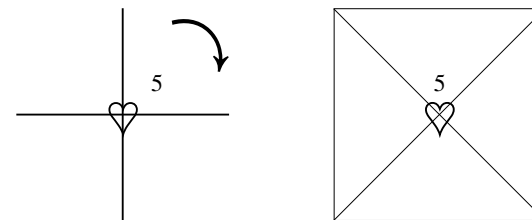
(Ha így értelmezzük a szívet, akkor nem léphet föl a giccs gyanúja a Legszen-
tebb Szív imádsásával kapcsolatban, de a Szeplőtelen Szív tiszteletével sem.)

Tehát a 13 Mária Szívének jelképe és a Mennyei Jeruzsálem középpontja.

Hogyhogy? Hát nem a Bárány a szívsebével a Mennyei Jeruzsálem közép-
pontja, ahogyan sok festmény ábrázolja a Jelenések könyve alapján?

Dehogynem!

Csak hát itt éppen a 13-ról volt szó, ami Mária Szívének a szimbóluma. De egy másik rajz megmutatja, hogy Jézus Szíve van a középpontban. Ha a Mennyei Jeruzsálem négyzetének átlóit meghúzzuk,

¹⁹ Idézi: Dillersberger: „Das neue Wort über MÁRIA” c. tanulmányában. Otto Müller kiadó, 1947. 29-30. old. Innen idézzük, kihagyásokkal.

akkor egy dőlt keresztet kapunk, melynek középpontja Jézus Szívét jelképezi az ötödik sebbel, a szívsebbel. Ennek jelképe az **5. Tehát ugyanaz a közép-pont: 5 is és 13 is.**

Mit fejez ez ki?

Isten Városának középpontja Jézus Szentséges Szíve, de ugyanakkor Mária Szeplőtelen Szíve is. Azaz a **két Szív egységét** bizonyítjuk bibliai alapon, amit annyi magán kinyilatkoztatás hangoztat ma.

M. B.

A Mennyei Atya

A Mennyei Atya szavai (Eugénia anyán keresztül):

„Kétféle módon közeledek felétek: a kereszt és az Oltáriszentség által

A kereszt az a számomra is fájdalmas út, amely révén közétek jöhöttem, mert ezzel váltottalak meg titeket Fiam által. És számotokra is a kereszt az az út, amelyen felemelkedhettek Szent Fiamhoz, és Tőle egészen Hozzám. Kereszt nélkül soha nem juthattok előre, mert az ember a bűnnel magára vonta az Istentől való elszakadás büntetését.

Az Oltáriszentségben köztetek lakom, mint egy apa a családjában. Azért bíztam meg Fiamat, hogy alapítsa meg az Oltáriszentséget, hogy minden tabernákulum kegyelmeim és végtelen szeretetem kincstára legyen, hogy az embereknek – minden gyermekemnek – kioszthassam azokat.

Mindig a kereszt és az Oltáriszentség által részesültök isteni erőmből és végtelen irgalmamból.”

„Mindenekelőtt azt óhajtom, hogy mindannyian megismerjete. Ezáltal már itt a Földön mindnyájan örvendezhettek jószágomnak és gyöngéd szeretetemnek. Válgatok azok apostolaivá, akik még egyáltalán nem ismernek Engem, vagy nem ismernek helyesen. Meg fogom áldani fáradozásaitokat és erőfeszítéseiteket, s nagy dicsőséget készíték elő nektek az örökkévalóságban.

Drága gyermekeim! *Én vagyok a „szeretet óceánja”*. Ez egy további bizonyítéka atyai szeretetemnek, amellyel kivétel nélkül mindannyiokat iránt viseltetek korra, rangra és nemzetiségre való tekintet nélkül. Nem zárom ki a különféle közösségek és szekták tagjait sem, a hűtleneket és közömbösöket sem. Mindent átfogó szeretetembe befoglalom összes értelmes teremtményemet: az egész emberiséget...

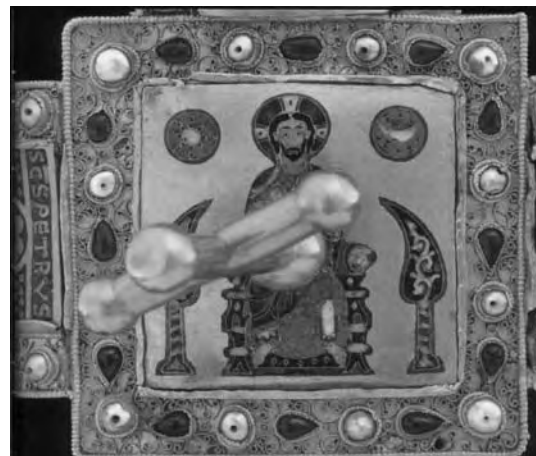
Akarjátok-e gyermekeim, életeteket itt a Földön békében és örömben tölteni? Akkor jöjjetek, és vessétek bele magatokat ebbe a végtelen óceánba, és maradjatok mindig szeretetemben – még akkor is, ha hétköznapi munkátokat teljesítitek. Így fogja életeteket megszentelni szeretetem.

Ami azokat a gyermekeimet illeti, akik nem állnak szilárdan az igazság talaján, őket még inkább elárasztom atyai szeretettemmel, hogy megnyíljon szemük az igazi világságra, mely ezekben a mai időkben fényesebben ragyog, mint korábban bármikor.

Ez a kegyelmek időszaka, amelyet öröktől fogva várok és előre látta.”

A Mennyei Atyát a napi imádságainkban rendszeresen megszólítjuk, de sokszor fordul elő velünk, hogy nem gondolunk bele, hogy mit is mondunk: *Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy... szenteltessék meg a Te neved... jöjjön el a Te országod... legyen meg a Te akaratod...*

A Mennyei Atya Eugénia Elisabeta Ravasio nővérrel közölt üzeneteket az emberiség számára az 1930-as években, és sürgette, hogy igyekezzünk viszont szeretni Őt. Azt kéri, hogy **augusztus első vasárnapján ünnepel-**

Mennyei Atya

Jézus Krisztus

jük Őt, mint az egész emberiség Atyját, mint teremtőnket, mint végtelenül szerető Atyánkat, aki megváltásunkra elküldte szeretett Fiát.

(A Mennyei Atya szól szeretett gyermekeihez, Testvéri Szeretszolgálat Alapítvány, Esztergom)

A Szent Korona zománc képeit nézve, azokon gondolkodva érdekes összevetni az Eugénia anyának adott üzenetekkel:

„Ne gondoljátok, hogy olyan félelmetes öregember vagyok, amilyenek az emberek képeiken és könyveikben ábrázolni szoktak. Nem, ez nem így van! Sem fiatalabb, sem idősebb nem vagyok Szent Fiamnál és Szentlelkemnél.”*

Jézus mondja a búcsúbeszédében: „Aki engem lát, látja az Atyát is.” (Jn 14,9) „Én az Atyában vagyok, s az Atya énbennem.” (Jn 14,11)

Ikont festeni csak komolyan megimádkozott közegben, imádságos állapotban lehet. Nyilván Rubljov is elmélyült imádság közben ábrázolta a Szentháromságot egyező arcú angyaloknak.

Jánossy Gábor

* Az utóbbi 200 évben a Mennyei Atyát többnyire szakállas öregúrnak ábrázolják képeken és szobrokon egyaránt.

Mária- kegyhelyek

Mély út

A címlapon a pozsonyi Mély úti Lourdes-i barlang régi kegyszobra látható, amely 1892-től 1946-ig állt az ottani sziklabarlangban. Jelenleg az irgalmasok pozsonyi templomának jobb hátulsó mellékoltárát díszíti. A Mély úti kegyhelyet özvegy gróf Szápáry Béláné alapította 1889. július 16-án és a barlang fenntartására 2000 korona alaptőkét biztosított halála utánra, addig ő maga állta a fenntartás költségeit. A Szűzanya itteni hathatós közbenjárását 4212 kegytábla bizonyítja, a közel száz, mára olvashatatlaná vált tábla nincs benne ebben a számban. A köszönetet mondó szövegek tizenkét nyelven íródtak, legtöbb a szlovák (1782), utána a magyar (1360) és a német (809) következik. A közeli kolostor kapucinus szerzetesei jártak ide és három nyelven, testvéri békében vezették a rózsafűzér imádságot.

A hely kialakítása után a barlang az alapítást követően három évvel, 1892-ben készült el és megáldása ugyanezen év szeptember 18-án történt. Oroszországtól Amerikáig terjed a hálálkodó hívek származási helye. Csodás megtérésekről is tanúskodnak a táblák, például az 1950-es évek egyik, egyházüldöző vérbírója – számos egyházit juttatott börtönbe – 1958-ban Szűz Mária mindig segít – fölirat alá vésette nevét.

Ma is élő kegyhely és a lourdes-i jelenés jövő évi 150. évfordulója miatt egyre többen kéri itt is a Boldogságos Szűz Mária égi, édesanyai pártfogását.

Török József

Brescia (Kegyelmekek Anyja szentély)

A hátsó borítón látható kegykép az itáliai Brescia város Mária-szentélyének főoltárán látható. VI. Pál pápa szívének azért volt oly kedves e kegyhely, mert pappá szentelése után ezen az oltáron mutatta be első szentmiséjét. A mohácsi vész évében, pünkösd-hétfőn (1526. május 22.) hatalmas tömeg tolongott a templomban, mert a Szűzanya többször kitérta, majd összekulcsolta kezeit. A bresciai hívek térden állva szemlélték a csodat és az égből érkezett jelért hálából a Salve Regina antifónát énekelték. Brescia püspöke, Paolo Zane szentanánya volt az eseménynek, majd ezt követően számos csodálatos gyógyulásnak.

A Kegyelmekek Anyjának szentélye ma is vonzza a zarándokok sokaságát. VI. Pál emlékét is őrzi a bresciai szentély, II. János Pál pápa pedig 1982. szeptember 26-án látogatott el ide, példájára egyre több a zarándok.

Török József

A r ó z s a f ü z é r

Rosa mistica

Csodás gyógyulások az 1947. december 8-i jelenésnél

Egy 5-6 éves fiúcskát hoztak szülei a dómba, aki gyermekbénulás miatt sem állni, sem járni nem tudott, és egy 26 éves leányt, aki 12 évvel azelőtt tuberkulózisban súlyosan megbetegedett és 9 éve egyetlen értelmes szót sem volt képes kimondani.

A jelenés ideje alatt mindketten egy pillanat alatt teljesen meggyógyultak. A leány, aki 9 év óta nem tudott artikulált hangot kiejteni a száján, most egyszerre énekelve felujjongott, és azóta minden nehézség nélkül beszél és énekel. A fiúcska, akit szülei karjukon hoztak, egyszerre lábra állt és járni kezdett. Később a dóm erkélyéről is megmutatták a gyermeket a nagy téren álló lelkes tömegnek, így mindenki meghatottan látta, ahogy a gyermek ide-oda ugrált és meggyőződhetett a hirtelen gyógyulásról. A kisfiú elbeszélte: – Láttam a Madonnát, rám mosolygott!

Azóta mindketten jó egészségnek örvendenek. A fiú néhány éve megnősült, a leány a szerzetesi hivatást választotta, hogy életével engeszteljen az Istennek szenteltekért.

Egy harmadik csodás gyógyulás is történt ekkor, de nem a dómban, hanem a város egyik házában. Egy 36 éves lány nem tudott születése óta beszélni és nem volt szobatiszta. Sógornője maradt otthon vele, amíg a beteg leány apja a Szűzanya megígért jelenésére a dómba sietett. A sógornő a jelenés ideje alatt a rózsafüzért imádkozta otthon és hirtelen felkiáltott:

– Ó, drága Szűzanya, ha Te most valóban megjelentél a dómban, akkor gyógyítsd meg ezt a szegény beteget!

Abban a pillanatban a beteg teljesen és véglegesen meggyógyult, és sógornőjével együtt most már ő is hangosan és boldogan imádkozta a rózsafüzért. A hazatért apát, annak nagy csodálkozására és kimondhatatlan boldogságára, leánya egészségesen várta otthon.

Ez a csoda nagy feltűnést keltett. Több orvos ezt tartotta később a legfontosabb és legjelentősebb, orvosilag megmagyarázhatatlan gyógyulásnak, mert tömegszugesztióról itt szó sem lehetett. A gyógyulás tartós volt. A leány azóta elhunyt más betegségben, de egy öccse még él, aki mindezt bizonyítja.